

Papillon-Ringens RAS-dokumentation

Rasspecifik avelsstrategi för papillon

ÅR 2011

Papillon-Ringen är associerad med Svenska Kennelklubben (SKK), genom specialklubben Svenska Dvärghundsklubben (SDHK)

Papillon-Ringens dokumentation

Fastställd av Papillon-Ringen, SDHK samt SKK/avelskommittén

Reviderad upplaga 2011

Ursprungsdatum för RAS-dokumentet är 2005-02-12

Avelskommittén och styrelsen tackar alla som har medverkat och bidragit till detta RAS-dokument.

Papillon-Ringens styrelse 2011

Ordförande Sven Wergård, avelskommittén Britt-Marie Hansson, Bitte Sölvberg

Innehållsförteckning

Förord	ö ö	sid 3
Historik	ö ..	sid 5
Papillon-Ringens arbete	ö .	sid 6
Papillon-Ringens avelsstrategi	ö ..	sid 7
Papillon-Ringens avelsrekommendationer	ö ..	sid 11
Papillon-Ringens avelspolicy	ö .	sid 12

Förord

Underlaget till denna dokumentation har utarbetats genom Papillon-Ringens avelskommitté på uppdrag av styrelsen. Fakta och formuleringar har efter diskussion lett fram till en gemensam ståndpunkt.

Faktaunderlag för avelsstrategin är:

- Rasdata/Avelsdata från SKK
- Försäkringsstatistik från Agria och Sveland
- Rasstandard, FCI

Historiken är i sina huvuddrag, tagen från Suzanne Tamms (Trolleliars kennel) bok Papillon/Phalene (utgåva 1978), samt uppfödarens medverkan. Suzanne Tamm var uppfödare av rasen på 1960-1970 talet. Hon startade papillonens första tidskrift +Papillon-Nytt+. Numera heter tidskriften +Papillon-Posten.+

Papillon-Ringen har under arbetet med RAS-dokumentet hållit två medlemsmöten för att förankra och delge medlemmarna information om arbetets fortskridande, samt inhämta medlemmarnas synpunkter

1. Medlemsmöte Stockholm 11/9 2011
2. Medlemsmöte Växjö 5/11 2011
3. Förslaget till RAS har presenterats på Papillon-Ringens hemsida samt i Papillon-Posten

Det är för alla ett gemensamt och självklart mål att föda upp rastypiska hundar som är fysiskt och mentalt sunda.

Grundförutsättningen för att nå målen **är ett gott samarbete, där uppfödare, hanhundsägare och valpköpare visar varandra respekt och välvilja**. Detta är betydelsefullt för att skapa den öppenhet, som gör det naturligt att utbyta erfarenheter, och att nå målen. Ingen blir någonsin fullärd.

Sund hundavel - sunt förnuft.

Idealet är genetiskt friska hundar, men **målen måste vara realistiska**.

Papillon- Ringen bildades 1 maj 1965 med ett 50-tal medlemmar. År 2010 fanns 566 medlemmar.

På 1960 . 1970-talen startade många kennlar som har påverkat dagens papillon genom att deras uppfödning har blivit stamtikar hos nästa generations uppfödare.

Arbetet med avelsregler har pågått inom Papillon-Ringen sedan 1970- talet. Man har varit uppmärksam på olika defekter som rasen varit drabbad av. Mycket och öppen information har alltid funnits att tillgå i rasklubbens tidning.

1987 upptäcktes det första fallet av PRA. Hälsoprogram infördes 1991-92 som ett led i att komma tillrätta med defekten. År 1994 infördes avelsförbud för hundar med PRA samt föräldrar till den PRA-behäftade hunden, samt PRA-hundens redan producerade avkommor.

Papillon ses som en frisk och sund ras vilket verifieras av försäkringsbolagens statistik. Idag är papillonens mentalitet och exteriör första prioritet. En viktig detalj som skiljer de båda rasvarianterna Papillon och Phalène åt är öronställningen. Korrekta öron är av stor vikt. Papillonens öronställning skall vara som klockans visare, ca 10 i 2, och stående. Phalénens öron är hängande. En annan viktig detalj för båda raserna är att svansen bärs som en plym över ryggen.

Papillon är en utpräglad sällskapshund med stort intresse att få lära. Papillonnen är lättlärd och behöver stimulans både till kropp och själ för att må bra. Rasen syns ofta i lydnads- och agilityringarna. Den visar prov på arbetsvilja och mod. Rasstandardens föreskriver en vänlig och social hund.

2005 infördes central registrering av patella status.

Rasstandarden för Papillon och Phalène är gemensam förutom öronställningen. Hälsoprogram avseende PRA är också gemensamt. Detta motiverar ett nära samarbete mellan Phalénesällskapet och Papillon-Ringen. Många av uppfödarna har båda rasvarianterna, då det föds Phalénevalpar i Papillonkullar och Papillonvalpar i Phalénekullar

Analys: Genom beskrivningar av exteriör, mentalitet och en planerad hälsoenkät, ämnar vi följa upp rasens utveckling.

Historik

Papillon är sedan slutet av 1800-talet, en belgisk variant av en dvärgspaniel vars officiella benämning är Epagneul Nain Continental Papillon et Phalène. Den kallas #Kontinental# för att särskiljas från de engelska dvärgspanielraserna King Charles och Cavalier King Charles, som har samma ursprung. Dvärgspanieln finns avmålad redan på 1500-talet i Italien och kallades då Veronese-spaniel. Detta var en variant med hängande öron. Det skulle dröja flera hundra år innan en variant med resta öron föddes och det skedde 1896. Ingen vet om det berodde på en mutation eller bara ödets nyck. Det ska enligt uppgifter inte vara några andra raser inblandade.

Rasvarianten med upprättstående öron blev allt populärare och 1955 skildes de båda varianterna åt till namnet. Varianten med uppresta öron fick då behålla namnet Papillon vilket betyder dagfjäril medan varianten med hängande öron fick namnet Phalène vilket betyder nattfjäril.

På 1930-talet var rasen ganska aktivt representerad, trots att den inte blivit registrerad av SKK. Under kriget försvann den i Sverige men återinfördes på 50-talet av Margita Ströberg kennel Videbacken. Hon mötte Papillonerna under en semesterresa i Italien och blev mycket förtjust. Vid hemkomsten tog hon kontakt med uppfödare i England och importerade 1 hanhund och 4 tikar. Dessa 5 hundar är de första som registrerades hos SKK efter andra världskriget. Många avels- och utställningshundar har även importerats från Belgien, Danmark och Norge.

Rasen har genom åren blivit både populär och berömd. Populär för att den är så vacker och charmig, glad, sällskaplig, lättlärd, intelligent och en tuff liten kompis. Berömd blev rasen då Sveriges första lydnadschampion 1963 var en Papillon. Papillonerna är en ras, som utan svårighet försvarat sin plats i täten av dvärghundar - vissa år överst på topplistan.

Källa: Papillon och Phalène av Suzanne Tamm, Papillon-Ringens Hemsida (www.papillonringen.se).

Papillon-Ringens arbete

Papillon-Ringen har arbetat aktivt med avelsfrågor gällande patellaluxation (PL) sedan 1970-talet. Publicering av undersökningsresultat har skett i rasklubbens tidning sedan 1970-talet. Då startades en frivillig kampanj för veterinärkontroll av (PL) på rasen.

2005 infördes central registrering av patellaluxation.

Hälsoprogram avseende ögonsjukdomen PRA infördes 1994.

År 2000 kom man överens om uppfödarens rekommendationer som baserats på SKK:s grundregler.

Arbetet med en avelsstrategi har pågått sedan 2001. Uppfödarmöten har genomförts vid ett flertal tillfällen där diskussionerna har varit sakliga och handlat om rasens välbefinnande och utveckling.

I tidningen Papillon-Posten har det kontinuerligt informerats för att ge uppfödarna uppgifter att kunna fatta sina egna avelsbeslut. Varje år redovisas hanhundsanvändning, kullstorlek samt inavelskoefficienten m.m.

Uppfödarmöten och medlemsmöten med föreläsare har anordnats under åren.

Artiklar som varit aktuella för rasen har kontinuerligt publicerats.

2011 planerar rasklubben att skicka ut en enkät till papillonägare. Utvärdering sker under 2012.

Papillon-Ringens avelsstrategi

Rasklubbens ansvar är att förvalta och utveckla rasen.

Detta dokument är Papillon-Ringens RAS-dokument, ett komplement till SKK:s grundregler och avelspolicy. Nedanstående avelsstrategi gäller all uppfödning och avel med Papillon, såväl medlem som icke medlem i rasklubben.

Papillon-Ringens avelsstrategi verkar för en frisk och sund Papillon med en god mentalitet och exteriör. Detta åstadkommes genom att använda friska, sunda och rastypiska hundar i avel.

Våra rasers utveckling grundas på uppfödarnas val av avelsdjur. Genetisk variation är en förutsättning för rasens möjlighet till fortlevnad. Därför skall aveln vara målinriktad, långsiktig och hållbar. Med hållbar menas att den inte leder till brister avseende hälsa, mentalitet och funktion eller utarmar rasen på genetisk variation.

Exteriör:

Papillon = fjäril

Fjäril, betyder att papillonens skall vara lätt och graciös samt elegant med stolt resning.

Proportionen skall vara 9/10, det betyder att den skall vara något längre än hög.

Man skall kunna se en papillon i siluett och se de vackra öronen som skall vara som klockans visare 10 i 2, samt ha de vackra öronbehängen.

En viktig detalj är svansen, som bärs som en plym över ryggen.

Pälsen skall vara vit silkig med klart avgränsade fläckar.

Vid revideringen av FCI:s rasstandard 1998, så förändrades mankhöjden från att vara max 28 cm till ca 28 cm.

Det resulterade i att papillon har blivit något större, men vi får absolut inte glömma att den fortfarande skall vara graciös.

Max gränsen har tagits bort, därför att ifall någon hund skulle gå över gränsen 28 cm, så är det också acceptabelt. Därför har det blivit ordet cirka. Märk väl att det inte står #idealmankhöjd+utan det är ett cirka mankhöjd.

Medföljer FCI-rasstandard: Bilaga 1. (Märk väl att viktklasser endast brukas i Frankrike)

Hälsa:

Försäkringsbolagens statistik bygger på underlag från Agria och Sveland. Papillonerna ligger i grupp 4 respektive grupp 3, vilket kallas normalgrupp hos respektive försäkringsbolag. Detta talar för en mycket frisk ras, som ofta blir mycket gammal.

Mål: är att ligga kvar i försäkringsbolagens normalgrupp.

Men observera ändå att försäkringsbolagen har noterat bland annat detta, i fallande frekvens.

1. Epileptiska kramper
2. Diskbråck
3. Tumör i juver
4. Patella luxation (knäleder)
5. Pyometra (livmoderinflammation)
6. Förlossningskomplikationer (dock endast några fåtal)

Hälsoprogram för papillon är PRA (progressiv retinal atrofi), en ögonsjukdom,

Kända anlagsbärare av PRA, dvs. djur med generell PRA samt deras föräldrar och eventuell redan producerad avkomma får ej användas i avel.

Analys: Från 2006 ca 2 fall/år

Strategi: Hälsoprogrammet, se ovan.

Patellastatus:

Papillon-Ringen arbetar för att öka patellaundersökningar för att få information om hur stor andel av populationen som är drabbad.

Sedan 2005 central registrering hos SKK.

Analys: År 2000 fanns med känd knäledsstatus 20 st. 2009 hade de ökat till 150.

Strategi: Invänta hälsoenkäten.

Mål: Att varje uppfödare har en känd status på sina avelsdjur.

Mentalitet: En livlig ras, som älskar att vara med där något händer, lättanpassad i olika miljöer. Mycket klok och lättlärd.

Analys: Då papillonerna är en sällskapshund finns det väldigt liten information och kartläggning av rasens mentala egenskaper.

Målsättning: Mer utveckling av frågor gällande mentalitet i samband med en hälsoenkät, samt en utvärdering av genomförda MH-tester.

Kullstorlek:

Kullstorleken 1990 var 2,7 och 2010 var den 2,8.

Det har inte blivit någon större förändring på kullarna, ändå har inavelskoefficienten sjunkit de senaste 20 åren från 4,9 % till 1,9 %.

Registreringsstatistik:

1991 hade vi 761 registreringar

2010 har vi 597 registreringar

De senaste 7 åren har vi importerat 85 individer fram till 2010.

Djur använda i avel 2010:

Nulägesanalys: Vi ser en trend att färre äldre hundar används i avel än tidigare.

7 . 12 månader, 3 hanhundar

13 -18 månader, 2 tikar och 11 hanhundar

19 . 24 månader 20 tikar och 7 hanhundar

2 . 3 år, 58 tikar och 19 hanhundar

4- 6 år, 9 tikar och 3 hanhundar

7 år eller äldre, 1 hanhund

OBS! tikar får inte gå i avel före 18 månaders ålder, en bestämmelse från jordbruksverket.

Strategi: Klubbens inriktning är att höja avelsdebuten eftersom vi har ögonsjukdomen PRA.

Sedan 7 år tillbaka har vi 85 importter med okänd hälsostatus bakom sig.

Mål: Ökad användning av äldre hundar i avel

	Inavelsgrad
1991	4,9
1992	4,6
1993	3,7
1994	4,4
1995	3,1
1996	3,2
1997	3,4
1998	3,4
1999	2,9
2000	3,7
2001	2,8
2002	2,3
2003	2
2004	1,9
2005	1,8
2006	1,8
2007	1,6
2008	1,7
2009	1,6
2010	1,9

Rasens genomsnittliga inavelsgrad. Beräknad över 5 generationer.

2010:s nulägesanalys angående inavelskoefficienten.

På 20 år har inavelskoefficienten gått ner från 4,9 % till idag 2010, 1,9 %.

Målinriktat arbete är satt till 2,5 %. Vilket är nått.
Mål: Att behålla det målinriktade arbetet, alltså inte över 2,5

Papillon-Ringens avelsrekommendationer

1. Bestämmelse från Jordbruksverket, att tikar **inte** får gå i avel före 18 månaders ålder
2. Hundar som användas i avel måste vara ögonlyst UA avseende PRA inom 12 månader innan betäckning. Gäller både tik och hanhund.
3. Hund som används i avel bör vara patellaundersökt efter att de uppnått 12 månaders ålder (gärna lite senare)
4. Inavelsgraden i varje enskild kombination rekommenderas understiga 6,25 % (SKK:s avelsdata kan användas för beräkning). Kontakta klubben för hjälp.
5. En enskild hanhund bör ej vara far till mer än 5 % av hundarna i sin generation, eller till mer än 25 % av de hundar som registreras/år under sin livstid.
6. SKK, har också **en bestämmelse** som lyder:
En tik får inte föda fler än fem valpkullar. Om en tik får två kullar inom 12 månader ska hon vila minst 12 månader innan nästa valpning. En tik över 7 år får inte användas i avel om hon inte tidigare haft valpar. En tik över 7 år ska alltid veterinärbesiktigas före parning. Intyg skickas till SKK tillsammans med valparnas registreringsansökan. En tik över 7 år ska vila minst 12 månader mellan sina kullar. En hanhund får inte användas i avel förrän vid den ålder då den uppvisar en vuxen individs fysiska mognad och beteende.
7. +Ögon uppföljning+innebär avelsförbud tills omlysning med resultat UA avseende PRA.

Papillon-Ringens avelspolicy

Uppfödare av papillon:

1. Arbetar aktivt för rasens bevarande och utveckling i samarbete med andra uppfödare och rasklubbens intentioner.
2. Är väl förtrogen med de lagar, regler och riktlinjer som styr hunduppfödning och hållande av sällskapsdjur i Sverige.
3. Följer SKK:s grundregler och avelspolicy
4. Beaktar rasklubbens avelsstrategi och . rekommendationer.
5. Är väl insatt i rasens standard gällande mentalitet, hälsa och funktion.
6. Verkar för att bredda avelsbasen och den genetiska variationen inom rasen.
7. Granskar alltid kritiskt sitt avelsmaterial och använder alltid noga utvalda djur som bidrar positivt till rasens bevarande och utveckling.
8. Har tydliga mål och syften med sin uppfödning.
9. Ägare till avelshane/tik har innan parning noga definierat och prioriterat de positiva effekter planerad kombination kan ha för rasen.